

מבוי שהוא גבוה פרק ראשון עירובין

עין משפט נר מצוה

י.

א [שופ"ט א"ח ס"י עסק
סעף ג']
גה ב מ"ח פ"ח מ"ג סגת
הלכה ד סגת עשין
דרכני א מ"ע"ש א"ח ס"י
עסק סעף כ':

(א) לקמן י"ב, (ג) [לקמן מה.
טו: ע"ג. פט: ג"ל. מ"ג. מ"ד. ד"ה ל"ג. ג.].
(ב) [לקמן טו: תפוחות מה:
ביק ט"ו; ד] [נפיל כ"ג].
(ג) [ו"א ת"י ד"א פ"ט ביראת
שקן כ"ד ש"ד מ"ח"ל ולכן
לא התרת בהן יותר מ"ג
אמות וש"ש תחמך כמבוי
דסגי בני ו"ל ד"אן חילוק בין
ד' לג' אפילו ב' מ"ח"ל
חשיב ל"י יהיה שפיר מש"ס
ד' מ"ח"ל כדלמך לקמן
בפרק ג' ד"ג כ"ג.] (ו) [לקמן
ד"ק י"ד; ו] (ז) [ש"א למש"י
בג"מ מ"ב ר"ח"ל ד"ה א"כ
פ"ח"ל מ"ב מ"כ"ל ומ"כ"ל מ"כ"ו
י' אמרי ל"ד ונראה מ"ח"ל
משמ"ת ל"ח ל"ב פ"סן ע"ג ג'
בס"ר ע"ב ה"ח"ל ופ"ה"ה ל"ג
ש"ת"ל ל"ה ד"מ"ק"ת"ל ל"ה
ג"ה"ל מ"ח"ל מ"ח"ל מ"כ"ל
א"ח"ל ו"י. (ח"מ"ו, א) [ה"ה
א"ל מופלגת ש"ש"ע].
(ט) כ"ה"א: ד"ה"ה.

רבי היא דאמר בעינן שני פסין
דחניא וכו' משמע לרצון
אפילו בחצר מרובעת סגי צפס משהו
דנמרוצעת פלגי כמו שאפרש לקמן (ו):
ושני טפחים סגי הא' צ' טפחים
לאו דוקא דהא אמרינן [לקמן
ד' י"ג] צפסי רוחות משהו לכאן
ומשהו לכאן ואין סכרה לומר למשהו
לאו דוקא כדלמרינן פרק ח' [לקמן
ד' פ' ג'] גבי שיטופי מצואות
וצריך להגביה כל שהוא וכמה כל
שהוא טפח דאם כן הוה ליה לפרושי
כי תמס אי נמי צפס גמור סגי
צפסי משווין אכל כותל עממו לא
חשיב פס אס כל כיוצא בזה דאין
היכר כל כן כצותל כמו צפס גמור:
עושה

רבינו חננאל

ו' היא דרבי' בחצר שני
פסין, דחניא חצי ניתרת
בפס אחד ר' אומר בשני
פסין, וכשני א"ח תאמר
ד' ד"ה דאמר בבבבב
כותלי קטנה בגדולה ג'
ליה. ודרבינא נמי דאמר
במפולגת [מכ"ל וז' ד'
ומכ"ל א"ח ב' ליה, ונכנסין
ולעולט אין נכנסין
כותליה ולא אחד מהן
רוח' ד' טפחין וכותליהן
שוין, וזו י"א אמה וזו י'
אמה, נמצאת הגדולה
ליה על הקטנה ג'
טפחים מיכן וגי טפחים
מיכן. ומתני' ר' היא, ר'
סכר לה כ"י יסד דאמר
רוחבן של לחיים ג'
טפחים לכל אחד, ולחיים
מעליה הוו. ואמאי קטנה
אסורה דנראה מבחוץ
ושהו מבפנים אינו נידון
משום לחי, אלא אי
נראה מבחוץ ושהו
מבפנים נידון משום לחי,
ודר' יורא (לרבינא)
[דרבינא] איתא, ר' לא
סכר לה כ"י יסד דאמר
תני ארא גדולה ב"א
קטנה ב"י, אי לאסור
קטנה קאתי לאשמעינן
אפילו מפלגא טובא. אי
למשירי גדולה לשפיעין
דגדולה יתירה על הקטנה
שני משווין, משהו מיכן
ומשהו מיכן, והדיון
לחיים של גדולה, כדתנן
הבן ועיבין כל שהוא,
אלא לאו ש"מ נראה
מבחוץ ושהו מבפנים
אינו נידון משום לחי
ש"מ. אמר רב יוסף לא
שמיע לי האי שמעתא.
כבר פירשנה הא דאמר
רב יוסף לא שמיע לי
הא שמעתא במקומות
הריב, דבר זה מפורש
בגדרים, כד חלש רב
יוסף איצטק תלמודיה
אנשיה מצרייה, וכד
איתפח אדריה ליה
אביי, היינו דאמר את
ביתא לן ואהא אמרת לן,
אמר לן מושבין ע"ס דופנו
של מבוי פחות מד'
אמות נידון משום לחי
ומשמע ע"ס חדרו הפנימי.
א"אמות נידון משום
מבוי וצריך לחי אחר
להתירו כ"י, ואסיקנא
והילכתא נידון משום
לחי, פסקא, והרחב מי
אמות יענט, ואמרינן הא
דאמר ר' יהוד' [ד"צ"י]
הא לעט א"ח רחב כמה
אליבא דר' יהוד' אין
צריך למעט, ובאנו לפרש
צ"ע דר"י מ"פ
ביראת המדור החם רחב
בין הדימוין כמלאו שתי
ברקות ש' ד' בק, וכל
פדה, וכל פדה, וכל פדה
מפורש כי עוביה אמה
ושני שלישי אמה, נמצא
המקום שפ"ל ח' פרות

רבי היא דאמר בעינן שני פסין
דחניא וכו' משמע לרצון
אפילו בחצר מרובעת סגי צפס משהו
דנמרוצעת פלגי כמו שאפרש לקמן (ו):
ושני טפחים סגי הא' צ' טפחים
לאו דוקא דהא אמרינן [לקמן
ד' י"ג] צפסי רוחות משהו לכאן
ומשהו לכאן ואין סכרה לומר למשהו
לאו דוקא כדלמרינן פרק ח' [לקמן
ד' פ' ג'] גבי שיטופי מצואות
וצריך להגביה כל שהוא וכמה כל
שהוא טפח דאם כן הוה ליה לפרושי
כי תמס אי נמי צפס גמור סגי
צפסי משווין אכל כותל עממו לא
חשיב פס אס כל כיוצא בזה דאין
היכר כל כן כצותל כמו צפס גמור:
עושה

רבי היא דאמר בעינן שני פסין
דחניא וכו' משמע לרצון
אפילו בחצר מרובעת סגי צפס משהו
דנמרוצעת פלגי כמו שאפרש לקמן (ו):
ושני טפחים סגי הא' צ' טפחים
לאו דוקא דהא אמרינן [לקמן
ד' י"ג] צפסי רוחות משהו לכאן
ומשהו לכאן ואין סכרה לומר למשהו
לאו דוקא כדלמרינן פרק ח' [לקמן
ד' פ' ג'] גבי שיטופי מצואות
וצריך להגביה כל שהוא וכמה כל
שהוא טפח דאם כן הוה ליה לפרושי
כי תמס אי נמי צפס גמור סגי
צפסי משווין אכל כותל עממו לא
חשיב פס אס כל כיוצא בזה דאין
היכר כל כן כצותל כמו צפס גמור:
עושה

רבי היא דאמר בעינן שני פסין
דחניא וכו' משמע לרצון
אפילו בחצר מרובעת סגי צפס משהו
דנמרוצעת פלגי כמו שאפרש לקמן (ו):
ושני טפחים סגי הא' צ' טפחים
לאו דוקא דהא אמרינן [לקמן
ד' י"ג] צפסי רוחות משהו לכאן
ומשהו לכאן ואין סכרה לומר למשהו
לאו דוקא כדלמרינן פרק ח' [לקמן
ד' פ' ג'] גבי שיטופי מצואות
וצריך להגביה כל שהוא וכמה כל
שהוא טפח דאם כן הוה ליה לפרושי
כי תמס אי נמי צפס גמור סגי
צפסי משווין אכל כותל עממו לא
חשיב פס אס כל כיוצא בזה דאין
היכר כל כן כצותל כמו צפס גמור:
עושה

רבי היא דאמר בעינן שני פסין
דחניא וכו' משמע לרצון
אפילו בחצר מרובעת סגי צפס משהו
דנמרוצעת פלגי כמו שאפרש לקמן (ו):
ושני טפחים סגי הא' צ' טפחים
לאו דוקא דהא אמרינן [לקמן
ד' י"ג] צפסי רוחות משהו לכאן
ומשהו לכאן ואין סכרה לומר למשהו
לאו דוקא כדלמרינן פרק ח' [לקמן
ד' פ' ג'] גבי שיטופי מצואות
וצריך להגביה כל שהוא וכמה כל
שהוא טפח דאם כן הוה ליה לפרושי
כי תמס אי נמי צפס גמור סגי
צפסי משווין אכל כותל עממו לא
חשיב פס אס כל כיוצא בזה דאין
היכר כל כן כצותל כמו צפס גמור:
עושה

ח' אמה, ונשאר עדיין מעובי הפרות שני שלישי אמה לפרה והן ח' פרות, הרי י"ו שלישי' ח' אמה ושלישי. נמצא
הכל י"ג אמה ושלישי אמה. ואי ק"ו מפסי ביראת ומה פסי ביראת שהתרת בהן פרוץ י"ג אמה ושלישי על העומד,
והוא הדימוי שהוא רחבו י' טפחים, ג' מיכן וג' מיכן והוא הפרוץ מרובה על העומד, מבוי של התרתה בו פרוץ
מרובה על העומד כ"י. והדין הוא הנהגת כלומר זו היא ההיקף שהבאת ללפד מנחה, כמראה כי חילוף מה שפ"ח
הא דהתי לוי מבוי שרחב כ' אמות נועץ קנה באמצעיתו ודיו כ"י, לית הילכתא כוותיה. והיכי עביד הא. אמר אבייל

רבי היא דאמר בעינן שני פסין
דחניא וכו' משמע לרצון
אפילו בחצר מרובעת סגי צפס משהו
דנמרוצעת פלגי כמו שאפרש לקמן (ו):
ושני טפחים סגי הא' צ' טפחים
לאו דוקא דהא אמרינן [לקמן
ד' י"ג] צפסי רוחות משהו לכאן
ומשהו לכאן ואין סכרה לומר למשהו
לאו דוקא כדלמרינן פרק ח' [לקמן
ד' פ' ג'] גבי שיטופי מצואות
וצריך להגביה כל שהוא וכמה כל
שהוא טפח דאם כן הוה ליה לפרושי
כי תמס אי נמי צפס גמור סגי
צפסי משווין אכל כותל עממו לא
חשיב פס אס כל כיוצא בזה דאין
היכר כל כן כצותל כמו צפס גמור:
עושה

רבי היא דאמר בעינן שני פסין
דחניא וכו' משמע לרצון
אפילו בחצר מרובעת סגי צפס משהו
דנמרוצעת פלגי כמו שאפרש לקמן (ו):
ושני טפחים סגי הא' צ' טפחים
לאו דוקא דהא אמרינן [לקמן
ד' י"ג] צפסי רוחות משהו לכאן
ומשהו לכאן ואין סכרה לומר למשהו
לאו דוקא כדלמרינן פרק ח' [לקמן
ד' פ' ג'] גבי שיטופי מצואות
וצריך להגביה כל שהוא וכמה כל
שהוא טפח דאם כן הוה ליה לפרושי
כי תמס אי נמי צפס גמור סגי
צפסי משווין אכל כותל עממו לא
חשיב פס אס כל כיוצא בזה דאין
היכר כל כן כצותל כמו צפס גמור:
עושה

רבי היא דאמר בעינן שני פסין
דחניא וכו' משמע לרצון
אפילו בחצר מרובעת סגי צפס משהו
דנמרוצעת פלגי כמו שאפרש לקמן (ו):
ושני טפחים סגי הא' צ' טפחים
לאו דוקא דהא אמרינן [לקמן
ד' י"ג] צפסי רוחות משהו לכאן
ומשהו לכאן ואין סכרה לומר למשהו
לאו דוקא כדלמרינן פרק ח' [לקמן
ד' פ' ג'] גבי שיטופי מצואות
וצריך להגביה כל שהוא וכמה כל
שהוא טפח דאם כן הוה ליה לפרושי
כי תמס אי נמי צפס גמור סגי
צפסי משווין אכל כותל עממו לא
חשיב פס אס כל כיוצא בזה דאין
היכר כל כן כצותל כמו צפס גמור:
עושה

הנהרות הב"ח
(א) ר"ש ד"ה הא' מה' וכו'
דאינו נידון משום לחי רבי צפסי פסין דלחי: (ב) ר"ה ורבינא וכו' הא'
י' נכנסין נמי איכא למש"י לבלוד גמריה רוחות כ"ל' ומינות מש"י
מבחוץ ושהו מבפנים נמקין: (ג) תוס' ד"ה רבי
הוא וכו' שאפרש לקמן. י"ב דק"י י"ב ע"ה ד"ה וכו'
מקמן:

מבוי שהוא גבוה פרק ראשון עירובין